

og de Andragender, som fulgte med dem, ere underskrevne af de samme Mænd. Der har, saa vidt mig bekendt, været en Deputation baade hos den forhenværende og den nuværende højtærede Indenrigsminister, og de vedkommende Mænd ere altsaa gaaede ud fra den Tanke: Faa vi en Linie, som Regeringen, de sagkyndige og Lovgivningsmagten kunne enes om, ville vi finde os deri, tage imod den og være glade ved den. Saaledes har jeg opfattet Standpunktet hos disse Mænd, naar de have været herovre i Kjøbenhavn. Der foreligger ret detaillerede Forslag, som vistnok ere byggede paa Undersøgelser, som Ingeniørfirmaet Werner & Winkel allerede i Aaret 1893 har foretaget, men som senere ere blevne gennemsete og til Dels omarbejdede af Hedeselskabets Ingeniør, Jørgensen. Dette Arbejde er udført i Slutningen af 1895 og er altsaa af temmelig ny Dato, og i 1896 blev, saa vidt mig bekendt, disse Forslag, Tegninger og Fremstillingen af, hvorledes Beløbet kunde skaffes til Veje, samt Fortegnelsen over de Beløb, som allerede vare tegnede ad kommunal Vej, indleverede til Regeringen. Den daværende Indenrigsminister lovede vistnok at tage Sagen under Overvejelse og se, hvilken Plan han fandt mest formaals-tjenlig, og han lovede, at han skulde underrette Komiteen, som arbejdede for Sagen, derom. Dette skete imidlertid ikke og er ikke sket senere. Jeg har derfor for mit Vedkommende fundet det rigtigt at være Medforslagsstiller for at faa dette Spørgsmaal taget med i Betragtning, naar vi overhovedet skulle til ny private Jærnbaneanlæg ude i denne Egn, og jeg imødeser derfor med nogen Forventning den højtærede Ministers Svar, idet jeg jo kan gaa ud fra, at den højtærede Minister maa være bekendt med Sagen, der i alt Fald har ligget i Ministeriet et Par Aar, ret vel oplyst, saa vidt jeg kan skønne. Derefter vilde jo ogsaa baade Egnens Befolkning og dens Repræsentanter kunne lægge deres Bestik, selv om det vil være vanskeligt at faa denne Sag bragt til Ende og afsluttet just nu i Løbet af disse 5—6 Uger, eller hvor lang Tid der kan være tilbage af denne Samling. I alt Fald vil det dog kunne bidrage til, dels at vi kunne komme i Forbindelse med den ærede Minister, og dels — ved at der bliver nedsat et Udvalg til at arbejde for Sagen — til at fremskaffe mere Klarhed over, hvorledes Beboerne for øvrigt skulle tage fat, for at det senere

saa hurtigt som muligt maa kunne lykkes at faa Grindsted Mergelbane forlænget mod Vest til en Station paa Statsbanen, saa at den kan omdannes til en Trafikbane. Hermed skal jeg anbefale ogsaa dette lille Forslag til Tingets videre Eftertanke og Velvilje.

Mølgaard-Nielsen: Det er som Medforslagsstiller af Forslaget, at jeg gerne vil sige et Par Ord, særlig om Forslaget under B. 4, altsaa om Herning—Holstebro-Strækningen. Som den ærede Ordfører oplyste, er dette jo et gammelt Forslag, idet det blev indbragt her i Tinget i 1889. Det vandt den Gang almindelig Tilslutning og blev modtaget med stor Velvilje. Det var indbragt ikke alene af Repræsentanter for Vejle og Ringkøbing Amter — og for disse gjaldt det særlig om at faa noget frem i det store jærnbanelomme Rum — men ogsaa af Repræsentanter for Skanderborg Amt, nemlig de ærede Medlemmer for Horsens og Brødstrup, og endogsaa et Medlem fra Sjælland var Medforslagsstiller. Desværre mødte Forslaget den Gang Modstand hos den daværende Indenrigsminister, og i Udvalget maatte man saa nøjes med at vedtage Strækningen fra Vejle til Give. Der var kun tre af Udvalgets Medlemmer, som bleve ved at holde fast paa hele Linien, og det var de ærede Medlemmer for Holstebro, Herning og Tisted. To af Udvalgets Medlemmer sluttede sig principalt til at blive staaende ved hele Forslaget, men de kunde subsidiært gaa med til at følge Fler-tallet. Der udtales i Betænkningen, at grundet paa, „at Forslaget har stødt paa bestemt Modstand fra Indenrigsministerens Side, har Udvalgets Flertal ikke fundet det rigtigt for Øjeblikket at fastholde Forslaget i sin fulde Udstrækning“. Endvidere siges der: „En Bane fra Vejle til Give vil ikke blot være af Vigtighed for det betydelige Opland, den betjener, men ogsaa af Betydning for en fremtidig ogsaa Udvikling af Jærbanenettet i Nørrejylland.“ Man gaar altsaa ud fra, at der ikke er foregrebet noget ved først at bygge til Give. Nu er Banen jo, som ærede Medlemmer vide, bleven fortsat længere, thi ved det sidste store Jærbaneforslag, der var forelagt i 1893—94, blev denne Banestrækning forlænget indtil Herning. Jeg havde allerede den Gang stor Lyst til at faa det hele med; men det lykkedes ikke. Det ærede Medlem for Svendborg (P. Jørgensen) og jeg stillede allerede den Gang